

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-70-93 (17)/11-12/MJ

Warszawa, dnia 5 listopada 2012 r.

DECYZJA nr DNR-1/122/2012

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z póź. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/58/2012 z dnia 11 maja 2012 r., dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa deskorolki Aliveboard II model AL-3300, wprowadzonej na polski rynek przez przedsiębiorców Janusza Plaskurę i Wojciecha Plaskurę, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą BP&P s.c. w Piotrkowie Trybunalskim, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 2 czerwca 2012 r. przedsiębiorcy Janusz Plaskura i Wojciech Plaskura, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą BP&P s.c. w Piotrkowie Trybunalskim (strony postępowania), zwani dalej „Przedsiębiorcami”, złożyli wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”) nr DNR-1/58/2012 z dnia 11 maja 2012 r. dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa deskorolki Aliveboard II model AL-3300, zwanej dalej „deskorolką”.

W zaskarżonej decyzji, Prezes UOKiK na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 1 lit b i pkt 2 lit c ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586),

zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, zakazał stronom postępowania wprowadzania tego produktu na rynek oraz nakazał ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez ten produkt, w formie ogłoszenia, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 tej ustawy, nałożył na nie karę pieniężną w wysokości 4 000 zł. oraz na podstawie art. 25 a ust. 1 i 6 tej ustawy zobowiązał je do uiszczenia opłaty za badanie kwestionowanej deskorolki.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, przedsiębiorcy Janusz Plaskura i Wojciech Plaskura, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą BP&P s.c. w Piotrkowie Trybunalskim wnieśli o uchylenie decyzji nr DNR-1/58/2012 z dnia 11 maja 2012 r. w całości.

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strony postępowania podniosły, iż badania laboratoryjne wykonane w Laboratorium Badawczym TUV Rheinland Polska z siedzibą w Poznaniu nie potwierdziły zasadności skargi konsumenta z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej kwestionowanej deskorolki. Strony podniosły również, iż będąc przedsiębiorcami nie dysponują wiedzą w danej tematyce i oparły się na wynikach laboratoryjnych specjalistycznych instytucji. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Przedsiębiorcy stwierdzili także, iż deskorolka posiada atesty bezpieczeństwa uzyskane na zlecenie producenta potwierdzone deklaracją zgodności z dyrektywą 88/378/EEC dotyczącej zabawek oraz zharmonizowanych z tą dyrektywą normami: EN71-1:2005+A4:2007, EN 71-2:2006+A1:2007 oraz EN 71-3:1994+A1:2000+AC:2002, oraz że dołożyli należytej staranności, aby wprowadzić na rynek produkt bezpieczny. Strony postępowania podkreśliły, sprzedaż produktu nie przyniosła zysków oraz że nie są zainteresowani ponoszeniem kolejnych kosztów związanych z badaniami produktu. Jednocześnie, wraz z wnioskiem o ponowne sprawy Przedsiębiorcy przedłożyli wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Most Compliance Laboratory z siedzibą w Shenzen w Chinach.

Z uwagi na konieczność ustalenia, kiedy strony postępowania nadały wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (brak wpływu zwrotnego potwierdzenia odbioru decyzji nr DNR-1/58/2012 z dnia 11 maja 2012 r. przez strony postępowania), Prezes UOKiK złożył reklamację w tej sprawie do Poczty Polskiej S.A. z siedzibą w Warszawie.

Po uzyskaniu wyjaśnień Poczty Polskiej, pismem z dnia 18 lipca 2012 r. Prezes UOKiK poinformował strony postępowania o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a w szczególności o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W odpowiedzi, pismem z dnia 31 lipca 2012 r. strony postępowania oświadczyły, że podtrzymują swoje wcześniejsze stanowisko.

Pismem z dnia 24 sierpnia 2012 r. Prezes UOKiK zlecił Łódzkiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej przeprowadzenie kontroli Przedsiębiorców mającej na celu ustalenie liczby kwestionowanych deskorolek wprowadzonych na rynek od dnia wejścia w życie 22 czerwca 2011 r. normy PN-EN 13613:2011 „Sprzęt sportowy rolkowy - Deskorolki - Wymagania bezpieczeństwa i metody badań”.

Pismem z dnia 18 września 2012 r. Łódzki Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji przekazał Prezesowi UOKiK protokół wraz z aktami kontroli w toku której ustalono, iż od dnia 22 czerwca 2011 r. strony postępowania wprowadziły na rynek 39 sztuk kwestionowanej deskorolki za średnią cenę sprzedaży 169 zł.

Pismem z dnia 28 września 2012 r. poinformował strony postępowania o przysługującym im prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strony postępowania nie skorzystały z przysługujących im praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma charakter ponownego rozpatrzenia sprawy, jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych wyłącznie rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, uwzględniając przedstawione przez strony postępowania argumenty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes UOKiK stwierdził, że brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Kara pieniężna, określona w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, może zostać nałożona na producenta za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa. Strony postępowania są producentami w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a wprowadzony przez nie na rynek produkt nie jest produktem bezpiecznym, co zostało stwierdzone w decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/58/2012 z dnia 11 maja 2012 r. W związku z tym, w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki uzasadniające nałożenie na przedsiębiorców Janusza Plaskurę i Wojciecha Plaskurę, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą BP&P s.c. w Piotrkowie Trybunalskim kary pieniężnej.

Odnosząc się do zarzutu Przedsiębiorców, iż badania laboratoryjne wykonane w Laboratorium Badawcze TUV Rheinland Polska z siedzibą w Poznaniu nie potwierdziły zasadności skargi konsumenta z dnia 23 maja 2011 r. dotyczącej kwestionowanej deskorolki, należy zauważyć, że przedmiotowe badania laboratoryjne, pomimo nie potwierdzenia zarzutów zawartych w ww. skardze konsumenta wykazały szereg innych nieprawidłowości, niezaprzeczalnie mających wpływ na bezpieczeństwo konsumentów, zarówno dotyczących wytrzymałości produktu, jak i dotyczących załączonej do produktu instrukcji obsługi, z uwagi na pełnego opisu czynności obsługowych i naprawczych.

Ustosunkowując się do zarzutów stron postępowania, iż będąc przedsiębiorcami nie dysponują wiedzą w danej tematyce i oparły się na wynikach laboratoryjnych specjalistycznych instytucji, należy w pierwszej kolejności wskazać, iż są one profesjonalnymi (zawodowymi) podmiotami gospodarczymi, z związku z czym, są zobligowane do prowadzenia działalności gospodarczej ze szczególną starannością oraz powinny być świadome nałożonych na nich obowiązków, wynikających z przepisu art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Natomiast, zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub

stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 tej ustawy nie jest produktem bezpiecznym.

Ponadto, z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych, zaś zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, iż lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie, gdyż każda osoba przystępująca do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strony postępowania odnosząc się do okoliczności mających wpływ na wymiar kary pieniężnej podniosły, iż zakupiły kwestionowaną deskorolkę w 2008 r., a wówczas nie obowiązywała norma PN – EN 13612:2011, w oparciu o którą przeprowadzono badania laboratoryjne produktu. Należy wskazać, iż w roku wprowadzenia kwestionowanych deskorolek na rynek obowiązywała norma PN-EN 13613:2003 „Sprzęt rolkowy - Deskorolki - Wymagania bezpieczeństwa i metody badań”, w której wymagania badań są tożsame z wymaganiami badań zawartych w normie PN-EN 13613:2011. W związku z powyższym, jeśli zatem badania deskorolki przeprowadzone w oparciu o normę PN-EN 13613:2011 miały wynik negatywny, tym samym nie spełniała ona wymagań normy PN – EN 13613:2003 obowiązującej w roku wprowadzenia tych produktów na rynek. Mając na uwadze powyższe, w opinii Prezesa UOKiK powyższy zarzut jest bezzasadny.

Ponadto, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Przedsiębiorcy wskazali, iż deskorolka posiada atesty bezpieczeństwa uzyskane na zlecenie producenta potwierdzone deklaracją zgodności z dyrektywą 88/378/EEC dotyczącej zabawek oraz zharmonizowanych z tą dyrektywą normami: EN71-1:2005+A4:2007, EN 71-2:2006+A1:2007 oraz EN 71-3:1994+A1:2000+AC:2002, oraz że dołożyli należytej staranności, aby wprowadzić na rynek produkt bezpieczny. Na dowód powyższego przedłożyli wyniki badań kwestionowanej deskorolki przeprowadzonych przez chińskiego producenta. W opinii Prezesa UOKiK powyższy zarzut stron postępowania jest niezasadny.

Wyniki wskazanych wyżej badań nie mogą jednak w opinii Prezesa UOKiK stanowić dowodu, który potwierdza, iż produkt spełnia ogólne wymagania bezpieczeństwa. Zostały one bowiem przeprowadzone na zgodność z dyrektywą 88/378/EEC dotyczącej zabawek oraz zharmonizowanych z tą dyrektywą normami: EN71-1:2005+A4:2007, EN 71-2:2006+A1:2007 oraz EN 71-3:1994+A1:2000+AC:2002, a więc normami które określają wymagania dla zabawek, a nie dla sprzętu rolkowego. Mając na uwadze powyższe, należy wskazać, iż w świetle obowiązujących przepisów prawa producent może wprowadzić na rynek deskorolki jako zabawki, bądź jako sprzęt sportowy rolkowy. Podstawową cechą, która pozwala zaklasyfikować deskorolkę jako zabawkę jest masa ciała użytkownika – zgodnie z pkt. 4.15.1.1 normy PN-EN 71-1:2011 „Bezpieczeństwo zabawek -- Część 1: Właściwości mechaniczne i fizyczne” zabawki deskorolki są przeznaczone dla dzieci o masie ciała równej 20 kg lub mniejszej. Natomiast w przypadku deskorolek przeznaczonych dla użytkowników o masie ciała powyżej 20 kg, produkty te klasyfikowane są jako sprzęt sportowy rolkowy i podlegają wymaganiom normy PN-EN 13613:2011 dotyczącej sprzętu sportowego rolkowego. Mając na uwadze informacje producenta umieszczone w załączonej do produktu instrukcji obsługi, iż kwestionowana deskorolka przeznaczona jest dla osób o masie ciała do 100 kg, należy przyjąć, że bezpieczeństwo tego produktu należy oceniać posiłkując się postanowieniami normy PN-EN 13613:2011 dotyczącej sprzętu sportowego rolkowego. Ponadto, należy przypomnieć, że do podstawowych obowiązków producenta w świetle ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów należy zagwarantowanie, aby wprowadzony przez niego na rynek produkt był bezpieczny. W opinii Prezesa UOKiK, strony postępowania wprowadzając na rynek produkt nie spełniający ogólnych wymagań bezpieczeństwa nie dołożyły w tym zakresie należytej staranności, w związku z powyższym, ww. zarzuty Przedsiębiorców należy uznać za chybione.

Strony postępowania, wnosząc o odstąpienie od nałożenia na nie kary pieniężnej, podniosły także, iż sprzedaż produktu nie przyniosła zysków oraz że nie są zainteresowani ponoszeniem kolejnych kosztów związanych z badaniami produktu oraz że nie posiadają środków finansowych do płacenia nałożonych na nie kar pieniężnych. Odnosząc się do powyższych zarzutów, Prezes UOKiK nie może uznać ww. argumentów stron postępowania za zasadne, gdyż, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny: „przerzucanie skutków ryzyka związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej nie leży w interesie społecznym, (...), a nadto niezasadne jest wspieranie publicznymi środkami nieefektywnego podmiotu gospodarczego” (wyrok NSA z dnia 2 lipca 2008 r. I SA/Kr 516/08). Ponadto, jak wskazał

Sąd Najwyższy, istotą działalności gospodarczej jest jej prowadzenie na własny rachunek i ryzyko, zarówno finansowe, jak i gospodarcze, zaś osoby fizyczne podejmujące działalność gospodarczą powinny liczyć się z takim ryzykiem (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2006 r. sygn. I UK 289/05).

Ponadto, każdy obywatel, rozpoczynając działalność gospodarczą, powinien podejmować decyzje w sposób przemyślany i zgodny z prawem. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 21 maja 2008 r., sygn. I SA/Gd 645/07; „nie można przerzucać konsekwencji działania podmiotu, który jest profesjonalistą, na państwo i społeczeństwo”. Jak już wskazano, strony postępowania są profesjonalistami, powinny być więc świadome, że wprowadzany przez nie na rynek produkt nie jest bezpieczny oraz że ich sprzedaż pociąga za sobą określone konsekwencje prawne, takie jak konieczność zapłacenia kary pieniężnej. Wykazywanie strat finansowych, jak również redukcja zatrudnienia nie są okolicznościami, które mogłyby przemawiać za uprzywilejowaniem stron w stosunku do innych podmiotów. Obciążenia natury publicznej, a do takich zaliczają się kary pieniężne oraz opłaty związane z badaniami produktu, nakładane przez organy administracji, są ze swojej natury normalnymi konsekwencjami niewywiązywania się przez przedsiębiorców z obowiązków, które nakładają na nich przepisy obowiązującego prawa i muszą być traktowane jako czynnik, z którym podmioty w sposób profesjonalny uczestniczące w obrocie gospodarczym powinny się liczyć. Zgodnie bowiem z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego „gromadzenie środków na pokrycie kosztów działalności gospodarczej, (...), jak i zapłatę ciążących na prowadzącym działalność gospodarczą danin publicznych jest immanentną cechą planowania tej działalności” (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 listopada 2000 r., sygn. akt: I SA/Ka 1188/99).

W rezultacie powołane przez Przedsiębiorców okoliczności takie, jak straty finansowe, bądź brak zamówień (klientów) nie stanowią przesłanki uzasadniającej uchylenie nałożonej na nich kary pieniężnej ani nałożonej na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów opłaty związanej z badaniami deskorolki przeprowadzonymi w Laboratorium Badawczym TUV Rheinland Polska z siedzibą w Poznaniu.

Wprowadzając na rynek produkt będący przedmiotem postępowania strony postępowania naruszyły art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Naruszenie tego przepisu upoważnia Prezesa UOKiK, zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o

ogólnym bezpieczeństwie produktów, do nałożenia na producenta kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów i dystrybutorów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny, decyzja o nałożeniu kary ma charakter uznaniowy, co oznacza, że ewentualne rozstrzygnięcie co do ukarania należy do organu, który dokonuje oceny działań producenta jako zagrażających i w jakiej mierze interesowi publicznemu, a wymierzając karę pieniężną w określonej wysokości, kieruje się stopniem oraz okolicznościami w jakich doszło do naruszenia obowiązków (vide wyrok z dnia 13 stycznia 2010 r., sygnatura VI SA/Wa 1855/09).

W związku z naruszeniem art. 10 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK w decyzji nr DNR-1/31/2010 z dnia 2 czerwca 2010 r. nałożył na strony postępowania karę w wysokości 4 000 zł. Wymierzając niniejszą karę, Prezes UOKiK uwzględnił długi (3,5 letni) okres naruszania obowiązku dotyczącego wprowadzania na rynek wyłącznie produktów bezpiecznych oraz fakt, iż działalność związana z niebezpiecznym produktem jest główną działalnością stron postępowania.

Nałożona na strony postępowania kara pieniężna stanowi zaledwie 4 % wartości maksymalnie możliwej do nałożenia kary, bowiem ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów ustaliła jej maksymalną wysokość jako 100 000 zł. Kara pieniężna, o której mowa, ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realną i odczuwalną dolegliwością ukaranego podmiotu, będącą reakcją na naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań. W opinii Prezesa UOKiK, zmniejszenie jej wysokości bądź odstąpienie od niej, stałoby w sprzeczności z celami prewencyjnymi sankcji za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa tj. deskorolki Aliveboard II model AL.-3300, jak również powodowałoby niemożność realizacji celów represyjno – wychowawczych, mających na celu wymuszenie na ukaranym podmiocie przestrzegania reguł prawnych w przyszłości.

Nakładanie kar pieniężnych (względnie samo zagrożenie nimi) stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez producentów i dystrybutorów. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania i przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli stanowić ma odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Mając na uwadze powyższe, kara pieniężna w wysokości 4 000 zł nałożona przez Prezesa UOKiK na przedsiębiorców Janusza Plaskurę i Wojciecha Plaskurę, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą BP&P s.c. w Piotrkowie Trybunalskim jest adekwatna i nie przekracza stopnia ich zawinienia - uwzględnia w należyty sposób okoliczności stwierdzonego naruszenia przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Z uwagi na nieprawidłowości kwestionowanej deskorolki Prezes UOKiK uznał, iż niezbędne jest zaprzestanie wprowadzania przedmiotowej deskorolki na rynek oraz ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez ten produkt

Nałożone na stronę postępowania obowiązki, których celem jest ochrona zdrowia i życia konsumentów, nie mogą być w okolicznościach niniejszej sprawy uznane za bezzasadne, a tym samym odstąpienie od nich nie byłoby uzasadnione.

Mając na uwadze niemożności dotarcia konsumentów, którzy nabyli kwestionowaną deskorolkę, jak również fakt, iż w toku postępowania Przedsiębiorcy nie przedstawili dowodów potwierdzających wyeliminowanie stwarzanych przez kwestionowany produkt zagrożeń, należy uznać, iż ostrzeżenie konsumentów o zagrożeniach stwarzanych przez deskorolkę jest jedynym realnym środkiem faktycznego dotarcia do odbiorców tego produktów, zaś zakaz wprowadzania deskorolki na rynek jest adekwatny do zakresu i rodzaju stwierdzonych niezgodności z wymaganiami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak

Otrzymują:

1. Janusz Plaskura
BP & P s.c.
ul. Łódzka 66
97-300 Piotrków Trybunalski
2. Wojciech Plaskura
BP & P s.c.
ul. Łódzka 66
97-300 Piotrków Trybunalski
3. a/a